

روزنه آبی

خسارات مادی ومعنوی وارد بر تئاتر

ابراهیم پشتکوهی نویسنده و کارگردان

● تاریخ‌پیر از درس‌های مکرر است و ما پیر از اشتباه‌های مکرر (کاتا)

میزان پیشرفت یک ملت را جایگاه فرهنگیان یک ملت نشان می‌دهد. اگر اهل فرهنگ و فکر قدر ببینند و در صدر نشینند، عمق رشد اجتماعی آن جامعه را نشان می‌دهد. دوستی با اهل اندیشه و کسانی که تولید ایده می‌کنند، می‌تواند پویایی و نوزایی و نشاط یک جامعه را تضمین کند. با این‌پیش‌تعریف، قدردین اندیشمندان و دوست‌داشتن و همراه‌داشتن آنها باعث تکثیر تعقل، تفکر، شادمانی و نشاط می‌شود. همان‌طور که رفتار سلبی با آنها یک جزیره بزرگ را از بدنه جامعه جدا می‌کند، اشتباه دجلت‌شوروی درسی است که ما می‌توانیم از این ماجرا بگیریم. آنچه امروز تاتر ما دچار آن شده نوعی ورود نامنتظره دستگاه‌های غیرتخصصی در امر نمایش است. اینکه چرا هیچ سازوکار مشخصی برای صیانت و حمایت از تاترها وجود ندارد نیازمند بازنگری جدی و پیداکردن راهکار است که دولت و مدیران فرهنگی باید برای ترسیم آن به صورت جدی تلاش کنند. اینکه تاتر نمی‌تواند مسائل و مشکلات خودش را در خانواده‌اش حل کند مصیبتی است عظیم- من برای تیزر نمایش «مثل آب برای شکلات» به دادگاه احضار شدم (همراه با من، محمد رحمانیان و شهرام گل‌آبادی هم پله‌های دادسرا را طی می‌کردند) و بیرون توی راهرو این مجرمان بودند کنار من نشسته بودند؛ زنی که چند موبایل سرقتی از او گرفته بودند، جوانی که موتورش به دلیل مستی توقیف شده بود، مردی که زنش به دلیل داشتن مواد بازداشت شده بود و... و من که نمایش مثل آب برای شکلات را کارگردانی کرده بودم که رویا نونهالی بازیگرش است، به دلیل پخش تیزر نمایش با قرار کفالت آزاد شدم. (از فرهاد شریفی، کارگردان و کارمند مرکز که برای ضمانت من آمد تشکر می‌کنم)این شمایل کوچکی است از وضعیت ابزوردی که این روزها دامان تاتر ما را گرفته است. سالی تاتر شهرزاد تعطیل شده است و ۹ گروه تئاتری و تمام کارکنان شهرزاد بی‌کارند. این خسارت مادی و معنوی را چه کسی جبران می‌کند. قاسم جعفری که کارگردان شناخته‌شده‌ای هم هست، بودجه‌ای گذاشته و پردیس تئاتر شهرزاد را راه انداخته و باعث رونق تاتر شده است، آیا این اتفاق او را فراری نمی‌دهد؟

چطور در این احوال خراب امنیت روانی اهالی تئاتر، بخش خصوصی جرئت می‌کند دست به سرمایه‌گذاری بزند؟از همه دردناک‌تر وضعیت خود گروه‌هاست؛ مثلا من ۲۰ نفر بازیگر و عوامل اجرایی را از بندربعباس آورده بودم؛ بخشی از استعدادهای جوان و درحینک جنوب را، اینها خسته و دل‌شکسته و بی‌رقی، با بغضی در گلو به جنوب برگشتند، جواب‌گوی خیل جوان‌هایی که این چنین دلزده می‌شوند کیست؟اینجاست که می‌گویم خانه تاتر، مرکز هنرهای نمایشی و وزارت فرهنگ و ارشاد باید به سازوکاری درست دست پیدا کنند که اگر هم تخلفی صورت گرفت، در خود خانه حل شود. تعطیلی یک تاتر که مجوزهای لازم را کسب کرده و از هزارتوی شورای نظارت گذشته، بدترین انتخاب است. تعطیلی یک تاتر، مرگ است. فکر نمی‌کنم هیچ ایرانی‌ای، جامعه‌اش را این چنین بخواهد. تئاتر و هنر ریه‌های تنفس یک جامعه است، پس بگذاریم اکسیژن کافی در شهر پخش شود.

خبر

اختصاص درآمد بلیت‌های جشنواره فیلم فجر به صاحبان آثار

● گروه هنر: برای اولین‌بار در جشنواره فیلم فجر درآمد حاصل از فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی به صاحبان آثار تعلق خواهد گرفت. با پیشنهاد ابراهیم داروغه‌زاده، دبیر سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر و نظر مساعد حسین انتظامی، سرپرست سازمان امور سینمایی و سععی‌بصری، مقرر شد در این دوره جشنواره ۵۰ درصد از مبلغ فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی که پیش‌ازاین به جشنواره تعلق می‌گرفت، بعد از پایان جشنواره و پس از کسورات قانونی به صاحبان آثار پرداخت شود. ۵۰ درصد دیگر نیز سهم سالن‌های سینما خواهد بود که به روال گذشته پرداخت خواهد شد.

گروه هنر: این روزها شاهد هجمه‌های گوناگون به تئاتر هستیم، انگار برخی دوست دارند که به بهانه‌های مختلف حال تاتر را دگرگون کنند، اما تاتر یک هنر همگانی است و تحت لوای قوانین حاکم بر جامعه دارد کار خودش را می‌کند و از تنوع نگاه و ساختار هم برخوردار هست و از آن‌سو نیز بارها اثبات شده که هر زمان حال تاتر خوب بوده، حتما بازتاب خوبی هم برای جامعه داشته و در ایجاد هنجارها نقش‌آفرین بوده است. برای آنکه بهتر بدانیم اوضاع از چه قرار است، با سه فعال تئاتری درباره چندوچون این‌همه‌ها گفت‌وگو کردیم که در این گزارش می‌خوانید.

رحمت امینی: هجوم بی‌رحمانه‌ای نسبت به هنر تئاتر در حال شکل‌گیری است

رحمت امینی، استاد دانشگاه و کارگردان تئاتر، معتقد است شرایط و اوضاعی که در یکی، دو ماه اخیر در حوزه تئاتر به وجود آمده غیرمتصفانه است و برخورد درستی با این حرفه نمی‌شود. امینی با اظهار تأسف از اینکه هجوم بی‌رحمانه‌ای نسبت به هنر تئاتر در حال شکل‌گیری است، گفت: این هنر از همه جهات به حمایت و مراقبت نیاز دارد، ولی در هجوم‌های مختلف به قول معروف در حال «چپ‌وراست‌شدن» است. او ادامه داد: هر پدیده‌ای در کشور خودمان و در جهان، هم نکات مثبت دارد و هم کاستی، حتی نمی‌گویم نکات منفی، کاستی دارد. آن هم برای چیزی به نام هنر که روزبه‌روز، ماه‌به‌ماه و سال‌به‌سال در حال پیشرفت است، اما اینکه ناگهان همه نگاه‌ها معطوف به این شود که به‌اصطلاح هنر تئاتر را تا کارگردان آن را زیر ذره‌بین دقیقی قرار دهیم و در این شرایط خوبی‌های آن را نادیده بگیریم منصفانه نیست. امینی افزود: اگر قرار است تاترها همه‌جانبه و با دقت دیده شوند چطور از نزدیک به صدا‌ت کار تعدادی از آنها از دید بخشی از کارشناس و منتقدان بقی یا ناقص مسئله دارد پررنگ می‌شود و چرا کارهای دیگری که فاخر، فهیم و با زحمت به صحنه می‌روند زیر بار چنین فشارهای روانی دیده نمی‌شوند؟ چرا «شاه‌لیر» و «خانه پرناردا لیا» دیده نمی‌شوند؟ اگر قرار بر نقادی و زیر ذره‌بین قرارگرفتن است به این هنر همه‌جانبه نگاه کنیم تا این برداشت حاصل نشود که برنامه‌ریزی‌ای شکل گرفته که هرآنچه که منفی، پستی و بدی است از این هنر دیده شود. او تصریح کرد: سریال «بانوی عمارت» را در تلویزیون تماشا می‌کردم. در این کار تمثیل قضاوت و شکنجه وجود دارد، حتی در برهه‌ای از تاریخ قاجار یک قاضی را می‌بینیم که رشوه می‌گیرد. مطمئن هستم شورا در مقابل چنین متنی در تاتر به‌شدت ایستادی می‌کند که مثلا قضا‌ت را زیر سؤال برده‌اید. حتی در یک فیلم

سینمایی که مورد تأیید نظام است بحق و توجیه‌شده می‌بینم اگر می‌خواهند دوران و اوضاع بدی را نشان دهند، شراب‌خواری و بی‌جوابی در آن هست، اما در تئاتر بازیگران مجبورند یک شیشه خالی را نشان دهند و بگویند شربت سکنجبین یا کوکاکولاست، درحالی‌که این تئاتر نیز در حال بازگودرکن یک دوران است و به‌هیچ‌عنوان قصد ترویج شراب‌خواری ندارد. امینی، جداکردن و پخش تکه‌هایی از تاترهایی را که در سال‌های گذشته مجوز داشتند و به صحنه رفته‌اند بدترین ضربه به این هنر دانست و توضیح داد: از تئاتری یک تیزر سه‌دقیقه‌ای پخش می‌شود و برای آن اثر و کل تاتر کشور ادعائمان تنظیم می‌شود. تئاتر نیازمند رفاقت و رفعت است. افرادی که این هنر را داوری می‌کنند آن را کامل و درست ببینند، سپس به داوری بپردازند. کارشناسان اهل این حرفه باشند، نه افرادی که بر قفادی نظارت دارند. تاتر هنری تخصصی است که باید کلیت آن دیده شود. او اضافه کرد: مواقعی بخش‌هایی از یک کار ایراد دارد و باید اعلام شود تا کارگردان آن را یک بار یاد نه‌اینکه قبل از آن که کارگردان در جریان قرار بگیرد، در بوق و کرنا شود و در روزنامه به چاپ برسد و تازه کارگردان متوجه ایراد کار شود؛ به نظرم شرایط و اوضاعی که در یکی، دو ماه اخیر در حوزه تئاتر به وجود آمده غیرمتصفانه است و برخورد درستی با این حرفه نمی‌شود، اما هر دلباره هنر تاتر که به اندازه کافی گرفتاری و مشکلات خود را، ازجمله کمبود بودجه دارد.

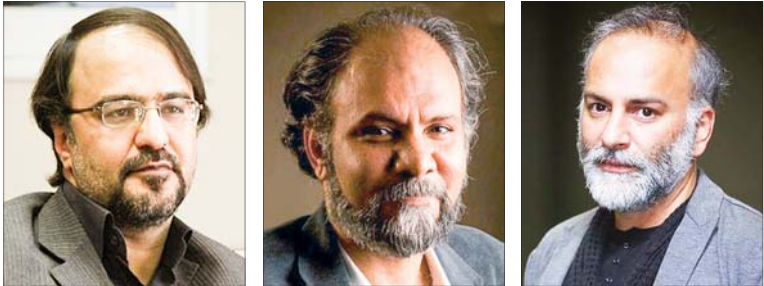
امیر دژاکام: امروز سنگر نخست در جهان، هنر است

امیر دژاکام تأکید کرد: با سعه‌صدر و حسن‌نیت به قضایا نگاه کنیم تا مشکلات برطرف شوند. امیر دژاکام، نویسنده و کارگردان تئاتر، با تأکید بر اینکه مسلم است همه ما در جامعه ایران باید تابع قانون باشیم و قوانین را رعایت کنیم، گفت: اگر قانون محور اصلی تمام فعالیت‌ها باشد و مراکز قانونی تصمیم‌گیر با یکدیگر تداخل نداشته باشند، ما نیز چار مشکل نمی‌شویم، ولی آنچه که برای من هنرمند باور است و از بیرون می‌بینم، در

هنر

گزارشی از هجمه‌های این روزهای تئاتر

باید به این هنر همه‌جانبه نگاه شود

مراکز تصمیم‌گیری تداخل وجود دارد. باید تلاش شود این تداخل از بین رود تا این احساس نیز از بین هنرمندان برداشته شود. او ادامه داد: مسئله بعدی کاری است که دارد اتفاق می‌افتد؛ یعنی برای یک دستمال، قیصریه را به آتش می‌کشند. همیشه هر وقت شما بخواهید کاری را در دنیا انجام دهید، مقداری اشتباه دارید که این طبیعی است. فرقی نمی‌کند آن کار چه می‌خواهد باشد. با سعه‌صدر و حسن‌نیت به قضایا نگاه کنیم تا مشکلات برطرف شوند. انگار قانون برای رتق و فتق امور قشر غیرسرمایه‌دار، هنرمند و قشر متوسط نوشته نمی‌شود که یک‌ور بوم سرما یک‌ور بوم گرما. ببینید اشتباهات وزارت نفت چقدر است، اشتباهات وزارت بهداشت چقدر و اشتباهات مؤسسه‌های خصوصی که بودجه دولتی می‌گیرند، چقدر است؟ ما با هنرمندان احساساتی مدارا کنید. ما فرزندان همین آب و خاکیم. امروز سنگر نخست در جهان هنر است. بگذارید خلق کنیم و در جهان بدرخشیم. همه اشتباه داریم. ببینید کسانی که سوسنیت دارند، همان‌ها نیستند که می‌خواهند هنرمندان را از کشور جدا کنند؟ دژاکام افزود: در هنر تئاتر و هنرمندان این هنر به دلیل زنده‌بودن این حرفه احتمال اشتباه بسیار بیشتر است؛ چون بازیگر تابع عواطف روزانه است. گاهی اوقات مشکلاتی دارد، گاهی حالش خوب است و احساس می‌کند اگر این لحظه را بداهه‌سازی کند، در لحظه می‌تواند قشنگ باشد. انسان دچار تغییر و تحول است و گاهی اوقات این تغییرها می‌توانند اشتباه باشند؛ اما با رسیدگی از سوی شورای نظارت و جاهای دیگر این موارد برطرف می‌شوند. او توضیح داد: گاهی برای یک اتفاق کوچک چنان هیاهویی ایجاد می‌شود که آدم برداشتی می‌کند موضوع دیگری وجود دارد؛ مثلا فیلم‌هایی که مربوط به دو سال قبل است و بازپخش می‌شوند. ممکن است که چشم دوربین چشم ناچوانمردی باشد. چشم دوربین فیلم‌برداری و چشم دوربین عکاسی با چشم انسان کاملا متفاوت است. دوربین به زاویه‌ای که دوربین فیلم‌برداری می‌ایستد و دوربین عکاسی می‌تواند تصاویر را به

طور کامل چیز دیگری نشان دهد. جالب است که بدانید قضا‌ت هم به عکس استناد نمی‌کنند؟ مگر اینکه مدرک دیگری کنار آن عکس و فیلم وجود داشته باشد. گاهی اوقات چشم فیلم‌بردار و عکاسی که دارد به موضوع نگاه می‌کند، کمی شیطن‌آمیز و ناچوانمردی می‌کند و آن موقع اتفاقی می‌افتد که وجود نداشته. هنرمندان تئاتر بچه‌های این آب و خاک هستند و دارند با بودجه بسیار کم کار می‌کنند. شبانه‌روز تلاش و چهار، پنج ماه تمرین می‌کنند تا یک نمایش به صحنه برود. دژاکام با تأکید بر اینکه قوانین باید روشن باشند، تصریح کرد: قوانین وجود دارند؛ ولی اگر پنج مرکز از این قوانین استنباط متفاوت دارند، تکلیف ما چیست؟ در کنار آن گروه‌های چپ و راستی با همدیگر مشکل دارند و در سینما، تاتر و موسیقی دنبال بهانه هستند و ما زیر دست‌وپای آنها له می‌شویم. سؤال من این است که اگر در مراکز دیگری که زیر ذره‌بین و جلوی چشم نیستند، دوربین برداریم و برویم، چه چیزهایی به دست می‌آوریم. این منصفانه نیست که با بچه‌های سینما، تاتر و تلویزیون که نوع کار و زندگی خصوصی آنها هم جلوی چشم نیست، این‌گونه برخورد شود و عده‌ای دیگر که تمام فعالیت‌های آنها پشت درهای بسته است و هیچ اطلاعی از آنها نداریم، به کار خود ادامه دهند. او ادامه داد: از سوی دیگر ما یک‌سری مشکلات بزرگ بنیادی داریم که وقتی تئاتر متکی به گیشه می‌شود و می‌خواهد رضایت مخاطب را در کوتاه‌مدت جلب کند تا مبدا به لحاظ اقتصادی شکست بخورد، رفتارهایی صورت می‌گیرد که درست نیست. چه اشخاصی این شرایط را به وجود آوردند؟ افرادی که فکر می‌کنند هنر باید درام‌زایی کند، نیز دراین‌باره مسئول‌اند. دژاکام مدیریت، اقتصاد و سیاست را تعیین‌کننده دانست و افزود: از منظر مدیریت، قوانین باید شفاف و روشن و تمام مراکز یک خوانش از قوانین داشته باشند. از منظر سیاست، گروه‌هایی که با یکدیگر مخالفت یا موافقت دارند و دنبال بهانه می‌یکدیگرند، گزارش‌های نادرست، ناصواب و غلط ننویسند. در بحث اقتصاد، نیز باید دقت کنیم اگر این وضعیت ادامه پیدا کند، آینده خوب و روشنی نداریم. وقتی همه چیز موکول به اقتصاد شود، به کارایی آن ندهد می‌شود که درست نیستند.

حمیدرضا آذرنگ: تئاتر خود‌زندگی است

به اعتقاد حمیدرضا آذرنگ، تئاتر پیوسته دارد رخنه می‌کند، ریشه می‌دواند و تأثیر می‌گذارد. آذرنگ تاتر را خود زندگی دانست و افزود: تئاتر پیوسته رخنه می‌کند، ریشه می‌دواند و تأثیرات خودش را به طور قطع دارد. خوشبختانه این اندیشه دارد کار خود را می‌کند.

موضوع‌گیری خانه تئاتر در برابر هجمه‌ها

دعوت به گفت‌وگو با ۳ قوه مقننه، مجریه و قضائیه

محمود عزیزی: ما دیگر نیازی به معاونت هنری و اداره کل تئاتر نداریم!

محمود عزیزی، کارگردان، بازیگر و استاد دانشگاه، این اتفاق و این گردهمایی را شروع یک جریان دانست و افزود: از اول انقلاب تاکنون ما هیچ جبرانی نساخته‌ایم و این بسیار بد است که ما در هیچ حوزه‌ای از هنر جریان‌سازی نکرده‌ایم. عزیزی این حد از بی‌حرمتی به جامعه تئاتری را که تاکنون جوانمردانه ایستاده و سالن را پرکرده و چرخش اقتصادی ایجاد کرده و آن قدر بی‌توجهی دیده است گفت: فکر می‌کنم در این وضعیت باید کمی با هم روراست باشیم. اگر قرار است بخش خصوصی اداره تاتر را برعهده بگیرد، تکلیف همه روشن می‌شود و این بخش دیگر احتیاجی به معاون هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی ندارد. مسئولیت‌میزی‌کردنش هم تنها یک گوشه می‌طلبد و نیازی به این تشکیلات بزرگ دولتی نیست که بخواهند این قدر هزینه برای نگهداری این حجم از نیرو کنند. این مدرس دانشگاه و بازیگر تئاتر ادامه داد: اگر بودجه‌ای برای تاتر است باید به مسئولان و متولیان صنف آن که خانه تئاتر است، بدهند. ما مدام می‌خواهیم خاضعانه گفت‌وگو کنیم؛ اما گفت‌وگو با طرف مقابلی هم می‌خواهد که اینجا او نیست. ما تنها می‌توانیم مونولوگ خود را داشته باشیم که این مونولوگ باید منسجم و تبدیل به جریان شود.

بهزاد فراهانی: تنها راهمان وحدت است

در ادامه مراسم بهزاد فراهانی، عضو هیئت‌مدیره خانه تئاتر و رئیس هیئت‌مدیره انجمن بازیگران خانه تئاتر، بر وحدت هر چه بیشتر خانواده تاتر تأکید کرد و گفت: «ما در خانه تاتر دو هزار عضو داریم و بد نیست خودمان را گاهی نقد و کالبدشکافی کنیم تا ببینیم مشکل چیست» ما همان مردم پیش از انقلاب هستیم؟ همان موقع که خیلی‌ها آرزو داشتند بازیگر تئاتر قبول کند در سینما بازی کند؛ اما امروز علاوه بر مسائل سیاسی، شایستگی ما هم لطمه خورده و رنجور شده‌ایم و در این شرایط جز وحدت هیچ کار دیگری نمی‌توانیم بکنیم». او افزود: وحدت، این فضیلت تاریخی، بین ما کم شده است. هزار دغدغه برای امروز می‌توان برشمرد. ما باید انجماد خود را بیشتر کنیم. متأسفانه این انجماد کم‌جان شده است. یک وحدت عاطفی و عاشقانه خوب باید بین ما جریان یابد؛ چیزی که در کشور ما قدمت دارد. با چنین وحدتی می‌توان در بدترین شرایط بهترین کارها را کرد. جز با وحدت وضعیت تاتر بهبود پیدا نخواهد کرد. او با تأکید بر اینکه «وضعیتی که بر تاتر فرود آمده، بهبود پیدا نمی‌کند؛ مگر اینکه ما دست هم را بگیریم»، گفت: میزان سنجش و انگاره ارزش‌های تاتر شده است گیشه. این سالن‌ها تنها شرایطی بود که کمک‌های دولتی به تاتر را حذف کنند. سالن‌های خودمان مثل تاتر شهر و تالار وحدت را بگیرند و ارزش‌افزوده‌ای از ما بگیرند که ربطی به ما ندارد. می‌گویند چرا خانه تاتر خاموش بوده؟ ما خاموش نبوده‌ایم؛ اما نیرویی باید پشت سرمان باشد. عضو هیئت‌مدیره خانه تاتر با بیان اینکه ما باید تنهایی به جنگ وزارت ارشاد برویم، یادی از وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی کرد و افزود: آقای صفارهرندی یک بار گفت تاتر مثل ماکارونی می‌ماند و ماکارونی چند جور است... گفتن وامی بر ما که می‌بینیم تاتر به چه روزگار بدی افتاده است. فراهانی در پایان خاطرنشان کرد: وقتی کینه‌هایمان را نسبت به هم دور بریزیم، به هم نزدیک می‌شویم. تاتر بدون وحدت هیچ کاری نمی‌تواند انجام دهد.

زیر آسمان فیروزهای

دولت‌آبادی:

اکبررادی همچنان جریان دارد

● گروه هنر: اختتامیه نخستین جشنواره تاتر اکبر رادی شامگاه شنبه، ۲۲ دی، در سالن ناظرزاده‌کرمانی تماشاخانه ایرانشهر برگزار شد. کارگردانی این مراسم را محمد رحمانیان برعهده داشت. بهزاد صدیقی، دبیر جشنواره، در ابتدا با اشاره به جایگاه اکبر رادی گفت: «اکبر رادی بزرگمرد نمایش‌نامه‌نویسی ایران بود. امروز این رخداد ملی با همراهی همه هنرمندان تبدیل به رخدادی تاریخ‌ساز شده است. امیدواریم از سازمان‌های مردم‌نهادی که به صورت کاملاً غیردولتی فعالیت خود را در حوزه فرهنگی انصاف می‌دهند حمایت شود تا آنها تبدیل به یک عرصه مهم و بزرگ برای به‌وجودآمدن افرادی مثل استادان رادی، بیضایی و ساعدی شوند. از دبیر افتخاری این دوره، استاد محمود دولت‌آبادی سپاسگزارم. امیدواریم این جشنواره در آینده‌ای نه‌چندان دور همه هنرمندان نسل جدید را حمایت کند و این عرصه را برای فعالیت نسل جدید آماده کند».حمیده‌بانو عتقا، رئیس هیئت‌مدیره بنیاد اکبر رادی، نیز در سخنان کوتاهی گفت: «امیدوارم از دوره‌های بعد این جشنواره در موعد معین و مشخصی برگزار شود. این جشنواره دو هدف دارد: نخست، بازنگری آثار اکبر رادی و دوم، شناسایی جوانان مستعد و علاقه‌مند به تاتر و حمایت از آنها». محمود دولت‌آبادی، دبیر افتخاری این جشنواره نیز در صحبت‌هایش گفت: «اکبر رادی همچنان جریان دارد و این‌میدون پویابودن جوانی در جامعه ماست. جوانان کشور ما خوانسته و می‌خواهند که زندگی از تپش بازایستد، به همین جهت راه‌هایی پیدا کرده‌اند که ادامه آن ممکن باشد. من به جوانان خسته نباشید می‌گویم که همت جوانی و میل به فرهیختگی و پالایش زندگی و ذهن، آنها را پیرامون خانم عتقا گرد هم آورده تا این مرد را که اهل هیچ تظاهری نبود پاس بدارند. تا میزانی که من او را دیدم و شناختم، تصور نمی‌کنم با رغبت به این مکان می‌آمد؛ اما مردمانی که راه او را ادامه می‌دهند، حق دارند او را پاس بدارند؛ چه کسانی که در تاریخ ما مجاز هستند و چه کسانی که مجاز نیستند».محمد رحمانیان، از اعضای هیئت داوران این جشنواره و همچنین مسئول اجرای این اختامیه، نیز پیش از اجرای یک نمایش‌نامه‌خوانی، با انتقاد از شرایط برگزاری این مراسم گفت: «ما تدارک ویژه‌ای دیده بودیم که لایق شأن اکبر رادی و میهمانانمان باشد، اما متأسفانه با مشکلاتی مواجه شدیم. حتی شرایط به نحوی بود که می‌خواستیم آن را اجرا نکنیم، اما حالا قسمتی از آن را خواهید دید».در ادامه مراسم، جوایز بخش‌های مختلف اعطا شد. در بخش مقالات رادی‌شناسی، لوح تقدیر این بخش با حضور هیئت داوران این بخش به بهروز قیاسی و محسن صادقی‌اصفهانی اهدا شد. در این بخش هیچ اثری برگزیده نشد و بر اساس بیانه این جشنواره ادبیات ضعیف و نارسایی در کلام و بی‌توجهی به ساختار و نگاه کلیشه‌ای و ناسازگاری اهداف تحقیق ازجمله علل انتخاب‌نشدن هیچ اثری به‌عنوان برگزیده بود. بااین‌حال با انجام اصلاحاتی هر ۱۲ مقاله چاپ و از آنها تقدیر خواهد شد. در ادامه مراسم، مدال اکبر رادی به مناسبت ۳۵ سال پایمردی در اجرای آثار اکبر رادی به هادی مرزبان اهدا شد. سپس قسمت‌هایی از نمایش‌نامه‌های پلکان، محاق و از پشت شیشه‌ها با حضور کاراکترهای زن این نمایش‌نامه‌ها توسط کلاب آدینه، سیما تیرانداز، الهام پاه‌نژاد و مهتاب نصیریور و... اجرا شد. در بخش نمایش‌نامه‌خوانی، لوح تقدیر و سپس به سینوره فکاش‌طلب اهدا شد. جایزه ویژه این بخش هم به گروه نمایش‌نامه‌خوانی کاتوتوس اهدا شد. لوح سپاس به یگانه رجبی برای نمایش‌نامه‌خوانی «پایین گذر سقاخانه» اهدا شد. لوح سپاس دیگر به پریا طاهری «ارثیه ایرانی» تعلق گرفت. جایزه بهترین نقش‌خوان زن به نمایش «ارثیه ایرانی» معصوم احمدزاده اهدا شد. جایزه بهترین نقش‌خوان مرد به نمایش «پایین گذر سقاخانه»، سیامک زین‌الدینی تعلق گرفت. مدال استاد اکبر رادی به «ارثیه ایرانی» کریم بیانی اهدا شد. لوح سپاس بخش کارگردانی نمایش‌نامه‌خوانی به پریا طاهری برای نمایش «ارثیه ایرانی» تعلق گرفت. تقدیرشده با نامزد اعلام شد. جایزه برگزیده بازیگری به مسیمین بهفر تعلق در بخش مونولوگ؛ لوح سپاس برای موسیقی نمایش «چهلمین امید یا بیست‌وهشتمین زن» به احمدرضا رجبی تعلق گرفت. در بخش بازیگری؛ لوح سپاس به سهیل بابایی برای نمایش «چهلمین امید یا بیست‌وهشتمین زن» اهدا شد. جایزه برگزیده بازیگری به مسیمین بهفر تعلق گرفت. جایزه نویسندگی به اثر «ناگهان عباس»، اثر پویا شهربانی اهدا شد. دیلم افتخار و نشان رادی و همچنین جایزه نمایش برگزیده بخش کارگردانی و نمایش برگزیده به حمزه زارعی برای نمایش «ناگهان عباس» اهدا شد.